

et Selskabs egen Sag, hvorvidt det vil lønne en Direktør paa den ene eller paa den anden Maade; og naar Tantiømen bliver en regulær Afdeling af Lønnen og ikke et Tilskud til Lønnen, maa man anlægge en anden Synsvinkel derpaa. Derfor tror jeg, at for at vi skal blive enige om denne Paragraf, bliver det nødvendigt, at man skiller Direktørens og Bestyrelsens Tantiøme ad.

Med Hensyn til § 50, hvor det drejer sig om, at Bestyrelsens Medlemmer til enhver Tid kan afsættes af Generalforsamlingen, da synes jeg jo nok, at der er noget rigtigt i denne Tanke; men paa den anden Side kan man heller ikke være helt blind for, at der paa den Maade kan ske Overrumplinger. Jeg kan se, at enten man vil lade det staa, som det staa, eller man vil tage et Forbehold ved en delvis Afsættelighed af Bestyrelsen gennem kvalificeret Majoritet, har begge Formuleringer deres Vanskeligheder; men jeg ønsker nærmere at overveje under Udvalgsbehandlingen, hvad her kan være det fornuftigste.

Jeg vender mig derefter til Spørgsmaalet om Revisionen af Aarsregnskaberne. Her er jo det samme, som vi kender fra Banklovsforslaget, Kravet om statsautoriserede Revisorer. Den ærede socialdemokratiske Ordfører pegede ganske rigtigt paa, at denne Bestemmelse i Øjeblikket ikke betyder saa forfærdelig meget. Det er almindeligt bekendt for dem, der arbejder med Banklovsforslaget, at Ministeren i Øjeblikket ikke ved, om vi har tilstrækkelig mange autoriserede Revisorer til at bestride alle Bankrevisioner. Og naar det drejer sig om Aktieselskaber, hvoraf vi har omkring 5.000, da tør jeg sige, at der vil denne Bestemmelse om Statsautorisering af Revisorerne foreløbig være en Skueret; det vil i en lang Aarrække være umuligt at tilvejebringe et tilstrækkeligt Antal af saadanne Revisorer. Men jeg maa paa den anden Side sige, at selv om man som i Forslaget nøjes med de 500.000 Kr. som Minimumskapital, er det ikke det afgørende, om den paagældende Revisor er statsautoriseret; det afgørende er, om han er frit stillet, og om han egner sig dertil. Den ærede Ordfører var meget glad ved, at Ministeren i visse Tilfælde kunde komme til at udnævne en Revisor, som det her fremgaar af § 51, 4de Stykke. Det er den samme ministerielle Indgriben, som jeg har talt om en Gang tidligere, og som man for øvrigt ogsaa møder i § 60, hvor det drejer sig om et Selskabs Likvidation; der vil Ministeren ogsaa, naar en Femtedel af Aktionærerne er repræsenteret paa Generalfor-

samlingen og opfordrer dertil, kunne udnævne den ene af Likvidatorerne. Jeg er nu ikke saa begejstret for disse ministerielle Bemyndigelser; saa dem ønsker jeg ogsaa nærmere prøvet i Udvalget. Hvorledes vi sluttelig kan forme dette, er en Sag for sig; men saaledes, som det staa, kan det ikke tilfredsstille.

I sidste Linie af § 47 — Paragraffen drejer sig om Bestyrelsen og Direktionen — staa, at de paagældende ikke maa deltage i Spekulationsforretninger vedrørende Selskabets Aktier. Jeg forstaaer nok, at den Tid, der er gaaet, kan indbyde til, at man formulerer en saa skarp Bestemmelse; men man maa jo dog først have Klarhed over, hvad det egentlig er at spekulere i dette Tilfælde. Man kunde meget vel tænke sig, og det har vi oplevet, at et Selskab har været ude for en Kamp, hvor en Sammenslutning har villet baisse Selskabets Aktier. Jeg vil dog gerne spørge, om det ikke i en saadan Situation skulde være rimeligt, at Bestyrelsen og Direktionen søgte at afbøde en saadan Baisse og søgte at holde Aktierne i den Højde, som de mente svarede til Selskabets virkelige Værdi. Det Punkt maa derfor nøjere klares, inden vi giver Tilslutning dertil; der maa skaffes Klarhed over, hvad der i denne Forbindelse maa betragtes som Spekulation, og hvad der maa betragtes som en virkelig aktiv Støtte overfor det Selskab, hvis Interesser de paagældende er sat til at varetage.

Til de Betragtninger, det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen fremførte om § 20, har jeg nogle Bemærkninger at gøre. Det ærede Medlem ønskede Bestemmelsen i § 6 overført paa § 20 med Hensyn til Forhøjelse af Aktiekapitalen. Jeg maa tilstaa, at dette var mig den største Overraskelse i det ærede Medlems Tale; for naar Talen er om Forhøjelse af Aktiekapitalen, saa kan jo denne kun besluttes af een Myndighed, nemlig Generalforsamlingen; og jeg henleder den ærede Ordførers Opmærksomhed paa den umiddelbart foregaaende § 19, hvoraf det fremgaar, at det kun er Generalforsamlingen, der kan fatte Beslutning om, hvorvidt Aktiekapitalen skal forhøjes eller ikke. Det forekommer mig ganske urimeligt, at Bestemmelsen fra § 6, som angaar Stifterne og deres solidariske Ansvar ved Stiftelsen af et Selskab, skulde overføres til at gælde i dette Tilfælde, selv om det kun var for Bestyrelsen, naar den Faktor, som skal forhøje Aktiekapitalen, er selve Generalforsamlingen. Saa kunde man naturligvis sige, at det er Generalforsamlingen,